

Berry Rutjes in haar atelier: 'Vaak heeft een gezicht mogelijkheden tot verschillende hoeden.' FOTO FOTOBUREAU MARTIN DROOG

'Ik wil via cursussen het metier graag doorgeven'

MARIANNE DE VISSER
DEN HAAG

Elk jaar becommentarieert ze op Prinsjesdag voor TV West de hoeden die worden gedragen in de Ridderzaal. „Meestal kan ik aan het model zien wie 'm gemaakt heeft,“ zegt hoedenmaakster Berry Rutjes.

Ofer de laatste keer ook een koninklijke hoed van haar tussen zat, blijft het geheim van de createur. In elk geval voorzag ze in 2002 een aantal gasten op de bruiloft van Willem-Alexander en Máxima van een hoofddekseel. Mocht de kroonprinses zelf een nieuwe hoed bij haar willen kopen, dan kan ze dat nu ook in de buurt doen.

Berry Rutjes verhuisde met haar winkel en atelier van Gouda naar de Stille Veerkade in de Haagse binnenstad. Haar winkel en atelier in het monumentale pand wordt 19 maart officieel geopend door Henk Kool, de Haagse wethouder economie. „Ik was toe aan een nieuwe uitdaging,“ zegt ze. „En Den Haag is per slot van rekening de hofstad waar de ambassades en de Eerste en de Tweede Kamer zitten.“ Meestal komen mensen op afspraak bij Rutjes en hebben ze zelf al wensen. „Vaak heeft een gezicht mogelijkheden tot verschillende hoeden,“ legt de expert uit. „Dan

Tot nu toe

- 1992: Hoedenmaakster Berry Rutjes start op 25-jarige leeftijd haar eigen atelier annex hoedenwinkel aan de Turfmarkt in Gouda.
- De jonge hoedenmaakster wordt met het jaar bekender en presenteert zichzelf steeds vaker op beurzen in binnen- en buitenland.
- 2006: Het Gemeentemuseum Den Haag koopt zes speciale items van Rutjes. Het betreft de Staphorster collectie (van stof uit Staphorst), die bestaat uit hoedjes en manchetten.
- Het internationale warenhuis Fenwick (Bondstreet) in Londen neemt de serie onder de naam *Typical Dutch* op in de collectie.
- In augustus 2008 wordt duidelijk dat Berry Rutjes haar carrière aan de Stille Veerkade in Den Haag voortzet.
- Met haar vertrek verliest Gouda de laatste hoedenmaker.

geven jurk en schoenen de doorslag. En de gelegenheid waarvoor het is natuurlijk: trouwen of rouwen.”

Anders was dit in 2006, toen medewerkers van linterieontwerpster Marlies Dekkers bij Rutjes' winkel

in Gouda binnenstapten. Dekkers was op dat moment bezig met haar eerste modeshow, *Bird of Paradise in Parijs*. „Of ik alle hoofdaccessoires en tasjes wilde maken. Ik ben toen met de stoffen waarmee zij werkte aan de slag gegaan en ben zelf ook bij de show geweest.”

Daarvóór had ze al samengewerkt met de inmiddels overleden modeontwerper Percy Irausquin, die ze ooit had ontmoet bij een opening in het Gemeentemuseum Den Haag. „Een klasse apart was hij met knippen, een echte couturier,“ zegt Rutjes, die zelf haar eerste vaardigheden leerde aan de oude mts voor mode en kleding. „Op dat moment deed hij de Amsterdam Fashion Week en ik heb een aantal kleine hoedjes en bijpassende tasjes voor zijn show gemaakt.”

Want haar metier beperkt zich niet tot hoeden maken. Ze vervaardigt ook tasjes, manchetten en accessoires. „Deze zijn alvast voor de nieuwe voorjaarscollectie,“ wijst ze naar een hoedje op een standaard, met bijpassend tasje in pastelstrepen roze, beige en blauw. „De hoed is gearneerd met zijden bloemen die ik zelf heb gemaakt. Ik houd van veel verschillende disciplines. Zo werk ik samen met een textielontwerper. En sinds kort heb ik een handschoenenmaker in Parijs ontdekt. Zo creëer je je eigen ambacht.” Dat is

Branche

Vakvrouw start eenmanszaak

Het zijn vooral hoogopgeleide vrouwen die zich op de creatie van hoeden storten. De meerderheid van de hoedenontwerpers is vrouw (87 procent), is tussen de 35 en 55 jaar (57 procent) en werkt parttime (60 procent).

De Nederlandse branche (5,4 miljoen euro omzet) telt 250 ondernemingen, voornamelijk eenmanszaken (82 procent). Omdat mensen het vak vaak op latere leeftijd via cursussen ontdekken, is de hoedenbranche sterk vergrijsd. De aanwas blijft achter omdat er geen opleiding is. De helft van de hoedenmakers heeft een hbo-opleiding. Ruim een kwart volgde mbo, 15 procent de kunstacademie, 35 procent een mode-opleiding en 31 procent een andere vakopleiding. (svgs)

ook de reden waarom Rutjes net als in Gouda ook in Den Haag veel cursussen wil geven; ze wil het vak behouden. „Ik wil het metier op deze manier graag doorgeven. Ik ben echt van het vakmanschap.”